

Valgoplæg til DPS' bestyrelse 2024

Helle Frank Mereweather, 1. Reservelæge, Region Midt.

Kandidatur som suppleant i DPS' bestyrelse

Efter mange år med politisk nedprioritering af psykiatrien, står vi nu i en periode med stor politisk bevågenhed. Det er naturligvis en positiv udvikling, men den nuværende debat og retning er præget af den politiske dagsorden og ikke nødvendigvis af lægefaglighed. Det er essentielt at vi som lægefagligt selskab er med til at påvirke de politiske beslutninger i retning der gør en forskel der hvor vi, klinikerne, kan se at behovet er størst.

Jeg ser en psykiatri hvor der har været fokus på at få hjulpet flest muligt patienter inden for de givne økonomiske rammer. Det jeg fortsat ikke kan få øje på, er den gode hjælp til de alle mest syge. Hjælpen til dem der ikke selv kan søge hjælpen og fastholde sig selv i behandling. Jeg ønsker mig rammer der giver os som psykiatere mulighed for at tænke uden for kassen og gøre det vi ved der skal til for at hjælpe de svageste af vores patienter.

Mit hjerte banker for dobbeltdiagnosepatienterne, som i mange år er faldet imellem 2 stole. Jeg vil gerne være med til at præge den proces der er igangsat med integreret behandling af begge lidelser i psykiatrisk regi. Jeg vil arbejde for at vi får et fagligt velfunderet tilbud som patienterne kan se sig selv i, et tilbud uden stigmatisering, med øget tilgængelighed, større fleksibilitet og med faste personaler der kan lave godt relationsarbejde.

Som uddannelseslæge og UKYL har jeg talt med mange yngre læger og medicinstuderende.

Udfordringerne i vores speciale er til at få øje på, men der er sket i en ændring i den måde psykiatrien opfattes på. Den næste generation af læger er nysgerrige på vores speciale og den nysgerrighed skal vi gribe. Vi skal arbejde for at psykiatrien får mere plads på studiet – gerne i et omfang der tilsvarende den sygdomsbyrde i samfundet som de psykiatriske lidelser udgør. Vi skal promovere specialet som det det er, nemlig et komplekst lægevidenskabeligt felt i rivende udvikling og hvor man som læge har brug for brede kompetencer inden for blandt andet psykopatologi, farmakologi, kommunikation, jura og etik.

Min karriere i sundhedsvæsnet startede i ældreplejen, hvor jeg havde en særlig passion for de svært demente og ind imellem udadreagerende borgere. Jeg var fascineret af hvor stor betydning tilgangen og kommunikationen havde på adfærden. På medicinstudiet oplevede jeg ikke at psykiatrien blev præsenteret som et attraktivt valg, men tog alligevel en introduktionsstilling for et se nærmere på det. Her genopdagede jeg den fascination jeg havde i ældreplejen, fik øjnene op for den komplekse faglighed og har ikke set mig tilbage siden.